

[Holger K. Nielsen]

som hedder EF's indre marked og her i særdeleshed de helt frie kapitalbevægelser, som desværre blev vedtaget sidste år, og så det såkaldte Andet Samordningsdirektiv, som endnu ikke er vedtaget, men kun er vedtaget en fælles holdning til.

I dette lovforslag har man i forhold til Andet Samordningsdirektiv taget forskud på glæderne eller sorgerne – alt efter temperament – ved, at man implementerer den fælles holdning allerede nu i lovforslaget.

Men er det nu klogt at gøre det, at være så tidligt ude? Det betyder vel, at vi allerede nu åbner op for den frie etableringsret med hjemlandskontrol – og det er jo det centrale i Andet Samordningsdirektiv – for udenlandske kreditforeninger her i Danmark, hvorimod de danske ikke vil få de tilsvarende muligheder i udlandet. Ifølge den fælles holdning skal dette først være afsluttet senest 1. januar 1993. Er det klogt, at vi er så tidligt ude på det punkt i Danmark? Er det klogt, at vi igen skal spille den artige dreng i klassen, som vi så ofte gør i EF-sammenhæng?

Meningen er, at kreditforeningerne i højere grad skal kunne klare sig i konkurrencen. Derfor skal aktieselskaber være mere fremtrædende, de skal have mulighed for at drive det, der på juristkaudervælsk kaldes accessorisk virksomhed. Det er vist det, der også på dansk kaldes tilknyttet virksomhed.

Men det er jo helt uklart, hvordan denne accessoriske virksomhed nærmere skal defineres. Ifølge bemærkningerne skal det ske gennem konkrete afgørelser, men er der ikke et behov for, at vi i selve lovteksten får en præcisering af, hvad accessorisk virksomhed skal være?

Lad mig tage nogle eksempler: Kreditforeningerne er på det seneste blevet dybt involveret i ejendomsmæglerbranchen. Er det en accessorisk virksomhed?

Vi kan gå et skridt videre: Ved et hussalg er det normalt nødvendigt, at et forsikringsselskab garanterer en fortsat ejendomsforsikring. Vil det være accessorisk virksomhed at drive forsikringsvirksomhed?

Hvad med bankvirksomhed? Man skal meget ofte have et lån i banken til udbetalingen. Er bankvirksomhed accessorisk virksomhed?

I den forbindelse er det karakteristisk, at både Nykredit og Kreditforeningen Danmark har indledt samarbejde med udenlandske banker – en tysk og en fransk.

Det korte af det lange er, at kreditforeningerne selv har en overordentlig afslappet definition af, hvad de opfatter som accessorisk virksomhed. Jeg er ikke i tvivl om, at vi med dette lovforslag vil bevæge os imod det, der kaldes finansielle supermarkeder, hvor alle former for finansielle tjenesteydelser kan tilbydes inden for samme virksomhed. Det er endda muligt, at vi kan frygte en udvikling, som man kender det fra supermarkeder i Østeuropa. Dét er det jo af og til sådan, når man skal købe et par bukser, at man også bliver nødsaget til at købe et par sokker og måske et pund kartofler. En sådan udvikling kan også frygtes på kreditområdet. Hvis man skal have et lån i en kreditforening, bliver man, om end ikke tvunget, men man får i hvert fald et vink med en vognstang om, at man så også skal have sin forsikring i et bestemt forsikringsselskab, have sit lån i en bestemt bank. Det er faktisk noget af den udvikling, vi ser i øjeblikket gennem de franchiseaftaler, der er lavet på ejendomsmæglermarkedet med kreditforeninger, og hvor vi i øjeblikket i Markedsudvalget undersøger, om det er i overensstemmelse med EF-lovgivningen.

Men o.k., vi kan håbe, at det ikke går sådan. Men jeg er i hvert fald ikke i tvivl om, at man med dette lovforslag åbner op for en udvikling, som vil ødelægge det realkreditsystem, vi kender her i landet. Det skal vi bare være opmærksom på. Det vil dette åbne op for. Her er jeg så enig med hr. Baadsgaard i, at vi i Danmark har et godt realkreditsystem og på mange måder på trods af problemerne et effektivt realkreditsystem. Men jeg står på den baggrund så også uforstående over for, at Socialdemokratiet tilsyneladende har en så, sådan som jeg kunne opfatte det, positiv holdning til dette lovforslag.

Hr. Baadsgaard var selv inde på problemerne vedrørende kontantlån, som han mente der var problemer i. Jamen mulighederne for kontantlån er jo en konsekvens af, at man går over til det såkaldt generelle balanceprincip, som igen er en konsekvens af, at man skal have større fleksibilitet, som igen er alfa og omega i dette lovforslag. Derfor er mulighederne for kontantlån indbygget i den tankegang, der ligger i lovforslaget, at der skal være større fleksibilitet, at realkrediten skal beskæftige sig med alle mulige andre ting end det, den plejer at beskæftige sig med. Det er tankegangen i det, og derfor er